

Letna plača 2 gold.
Družtveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gld.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Kratko poročilo o 24. občnem zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi od 8. do 11. septembra. — Kako je s čeb. Savla Pavl postal. — Dopisi. — Vabilo.

Kratko poročilo o 24. občnem zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi od 8.—11. septembra.

(Konec.)

Še moram omeniti, da so čebelarji, zlasti začetniki, sami s tem krivi, da vedno panj odperajo in pregledujejo ter tako zalego prehladijo, ki odmerje in začne gnjiti.

In zadnjič pravi: „Lahko bi mi kdo rekel: Dobro, da vemo od kod pride nesreča; ali kaj pa, če je nesreča že tú? Povej nam rajše, kako nesrečo odstraniti, kako bolne panje ozdraviti? Slavni zbor! čas nam poteka; le malo trenutkov nam je še odmerjenih za naše zborovalne obravnave; tedaj ne bom dragega časa s tem tratil, kar je zborovalcem iz časopisev že znano, ampak le opomnim, da od kar sem zapazil, da salicilna kislina nevarno čebelno kugo odvraca in že pričujočo zatira in ozdravlja, od tistega časa nisem jenjal premišljevat in poskušati, kako bi se dalo nesreči v okom priti. Mislim in upam, da se mi je zelo posrečilo pomoček najiti, in — naravnost rečem — gnjila zalega za-me nima nič več strašnega; gnjila zalega za-me ni več grozovita kuga, ampak je le še nezgoda, ki se dá z nekoliko trudom odstraniti in popraviti. Kako se vse to dela, blagovolite prebrati v dotičnih časopisih, ker nič nisem sebično zamolčal, ampak popolno odkritoserčno povedal, kar sem vedel in skušal in naj večja plača je za-me, če čujem, da si je kdo s tem iz nadloge pomagal. Naj sklenem s tem, da častitim zborovalcem pokažem svoj nov izhlapilni strojček in delovanje z njim!“

„Smo panj gnjile zalege po znanih vočilih osnažili, smo res veliko storili, pa ne še vsega. Bolezin se rada povrača in to zabraniti, je bil vedni zapopadek mojega premišljevanja. Vedno s salicilno kislino škropiti je vendar presitno in prezamudno. Mislim sem si: Če je salicilna kislina zdravilo je zdravilo v svojem bistvu, bodi si že v kateri koli podobi, tekoči ali suhi. Kako bi bilo, ko bi panj, satovje in čebele pokadil na mesti jih škropil. Poskusim enkrat, dvakrat, trikrat in glejte, pomagalo je. Po daljnem premišljevanji sem si izmislil ta le strojček. (Ga pokaže, dene nekaj salicilne kisline ter žažgá). Od začetka je treba panj vsaki drugi dan pokaditi, pozneje vsak teden, in zadnjič na 14 dni, na mesec. Tako se zatarejo in vničijo gnjilobne gobice, kjer koli bi bile še ostale ali se v novič zaredile. Preveliko kisline naj se nikar ne zažiga, ker je prav izdatna (to je vsak nos po dvorani čutil), dovelj je mala žličica za kavo. Zamore se jemati ali salicilna kislina sama, ali pa polovica „timola“ vmes. Naj se pita zraven s salicilnim medom (1 gram salicilne kisline med dva funta medú zadostuje) in če le niso čebele še popolno oslabele, sem porok, da bo vsak panj ozdravljen“.

Vsi zborovalci so kaj pazno zanimiv govor poslušali ter mu prav živahno „Slava“ izrekli. Še posebej se mu zahvaljuje predsednik, g. vitez Komers, ter se ra duje, da je Pruska vlada njegove zasluge pripoznala ter mu red črnega orla za zasluge podelila.

S „Hoch“ in „Slavo“ — klici na Nju veličastva Franc Jožefa cesarja Avstrijskega in Viljema, cesarja Nemčije, na v Pragi bivajočega cesarjeviča Rudolfa, vis. vlada i. t. d. kakor navadno je bil zbor sklijenjen.

Kako je s čeb. Savla Pavl postal.

Prav dopadel nam je lansko leto dopis, „kako sem čebelariti začel.“ Bodite tako prijazni in sprejmite še moj dopis v „Čebelo“. Znabiti bo tudi komu v poduk.

Preden začnem, naj mi bo dovoljeno pri izviru mojega delovanja začeti.

Moj rojstni dom je v Rožni dolini na Koroškem, prišel sem na Kranjsko zemljo leta 1869 k fužini v Radolno (Rothwein). Tamkej stoji nov čebelnjak ali ulnjak kakih 70 korakov od ondotne kovaške hiše, v taistem je imel fužinski uradnik nekoliko panjev čebel. Večkrat sem slišal kaj od čebel govoriti, a nisem hotel poslušati; celih šest let nisem stopil blizu čebelnjaka, in — ni me sram povedati — še celó sovražil sem nedolžno živalico, pa zakaj? Ko sem bil še fantin kakih 10 let star grem enkrat zeló blizu nekega čebelnjaka, kar me piči čebela v obraz; naglo vzamem prustah čez ramo v drugo roko klobuk ter se spustim v beg; a dobil sem še mnogo pikov na vrat, v glavo in roke, in od zdaj sem bil sovražnik nedolžne živalice do 32. leta moje starosti.

Pripetilo se je l. 1874., da se preseli uradnik z Radolne, toraj ostane čebelnjak prazen. Drugo leto na spomlad me nagovori sodelavec Miha, tako-le: Šimen, glej kako je letošnje leto prijetno, tam le na bregu tako lepo resje cvete, čebelnjak v tako prijetnem kraju, pa prazen stoji, kupiva vsak en panj čebel. Jaz mu odgovorim s smehom: Kaj ti šine v glavo! ta žival je prehudobna, jaz je za ves svet nočem. Na-to Miha: Jaz bom pa kupil en panj za kratek čas.

Čez nekoliko dni grém v neko vas, izvem da je neki vaščan pretekli teden nekaj panjev prav po nizki ceni prodal in ima še nekaj panjev na prodaj. Jaz začnem misliti, zdaj imam lepo priliko si panj čebel kupiti, zna biti tovarša še prihitim, če ravno sem govoril, da čebel nočem. Grem k staremu čebelarju, ter kupim panj za 2 gl. 65 kr. Drugi dan mi ga prinese neka ženska, ki ga denem v čebelnjak. Bil je ravno prav prijeten dan, čebele začnejo leteti, da je bilo veselje gledati. Ko jih radostno ogledujem kakih 15 korakov od čebelnjaka, pride neki star kovač ter me ogovori, zakaj ne grém bližje? Rečem mu: le pojdite, pa jo bote skupili, kakor jaz nekdanj, ko sem bil še majhen. Ha, ha, se posmeja ter stopa bližje čebelnjaka. Ko vidim, da se mu nič žaliga ne zgodi, sem kmalo tudi jaz vstric njega.

(Konec prih.)

Dopisi.

Vešprinje meseca decembra. J. K. Spomladi in čez leto so bile pri nas čebele neznansko slabe. Vedno smo mogli pitati, če smo hotli jih ohraniti. Po navadi smo jih tudi letos na jesen peljali v Celovško okolico in tu smo letos dobro opravili. Od 18. avgusta do 1. septembra je bilo vedno prav ugodno vreme in panje smo nazaj dobili precej težke, da so se nam stroški obilno povrnili. Ali kmet je zmirom revež; če nima kaj prodati, gorje mu; če pa ima kaj prodati je blagó po nič. V Celovcu so méd plačevali po 12 gld. stot. Tako dobrega blaga pa vendar nočem zavreči; tedaj nisem nič prodal, pač pa za več let pitanca napravil. Saj menda ne čaka le eno ali dve leti, ampak tudi dalje? *) V tej reči je nam težavne skušnje delati, ker imamo malo kdaj medú na ostájo.

Konečno Vam še poročam, da imam čedalje večí veselje do čebelarstva. Hvala, da ste me po listu k novemu čebelarstvu spodbudili ter tudi Vaš družbeni panj poslali. Imam zdaj takih 15, sčasoma bom vse take napravil; le žal mi je, da sem se prepozno tega lotil ter sam sebi mnogo dobička in veselja prikratil. Bog!

*) Med prav priplavljen, na hladnim, pa suhim kraju shranjen, ostane dober po pet, šest let in tudi še dalje. Paziti je treba, da mravlje do njega ne pridejo. Star pitanec je boljši, kakor mlad, zlasti za zalego. Vredn.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

Bodi letos prav kratko in sicer: Kdor korist čebela

Vedno smo se nadejali, da se razmere sčasoma vendar zboljšajo, ker vemo, da na máh ne pade nobeno drevo. Zato smo vsako leto in pri vsaki priliki dokazovali potrebo društva in veliko korist čebelarstva. Če ne veliko, pa nekaj smo si obetali od potovalnih govorov in brezplačnega razdeljenja mnogo čeb. orodja; pa tudi tú smo se vkanili. Po ustnem poročilu vrednika Tropavskega čeb. lista (pozneje je bilo naznanjeno tudi po listu) vemo, da enaki potovalni govori so tamošnjemu društvu pridobili čez 200 udov in pri nas — nobenega!

Tedaj vredništvo „Čebele“ misli, da je za vzor dovolj storilo, znabiti še mnogo čez mero, dalje ne more več.

Vredništvo slov. „Čebele“.